

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Antonini Diana Panormitani, Cler. Reg. & S. Officij
in Regno Sicil. Consultoris, Practicæ Resolutiones
Lectissimorum Casuum**

Diana, Antonino

Antverpiæ, 1645

Eucharistia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41753

liter, plures docent. Medina & alij 2. effi
aliqui non nisi de veniali condemnant.
Rodriq. p. 4. tr. 4. ref. 100.

13 Archiepiscopus, si fiat Episcopus,
non potest vti pallio, nisi Summus Pö-
tiffex speciali priuilegio vsum pallij illi
concedat: quia pallium est proprium
gestamen Archiepiscoporum in certo
loco. Vnde nec potest Archiepiscopus
de vno Archiepiscopatu translatus ad
alium, vti pallio priori. Azor. & alij p.
p. 3. tr. 6. ref. 37.

14 Si vigilia S. Matthiæ incidat in vlti-
mum diem Bacchanalium, potest Epi-
scopus transferre ieiunium in præce-
dens Sabbathum, ne violetur ieiunium.
Layman. *ibid.* ref. 66.

15 Officiales Episcopi nihil possunt
accipere ne quidem ratione laboris pro
licentiâ audiendi confessiones, concio-
nandi, &c. sicut nec delegati in dispen-
sationibus matrimonialibus, vel execu-
toriis indulgentiarum. Barbof. p. 5. tr. 10.
ref. 70. & 71.

Eucharistia.

1 **S**I sunt aliquæ guttæ vini in calice
separatæ à toto vino quod in ipso
calice continetur, probabiliter iudicatur
potest

post
illud
per
exif
p. 2.
2
est
& a
riur
p. 6.
3
Ecc
cor
me
fias
refe
4
cef
cep
5
nic
tar
gu
sto
cid
6
lu
ve
aff

possunt non consecrata: quia Sacerdos illud tantum intendit consecrare quod per modum unius continui portabile existit intra calicem. Suarez & alij 2. p. 2. tr. 17. ref. 16. & p. 3. tr. 4. ref. 32.

2 Panis ex aqua rosacea factus non est materia apta Eucharistiae. D. Thom. & alij 6. etsi dubitet Caietan. & contrarium non improbable doceat Valent. p. 6. tr. 7. ref. 18.

3 Quilibet sub mortali tenetur ritum Ecclesiae suae servare; Latinus Sacerdos consecrando in azymo, Graecus in fermentato, etiam dum transit per Ecclesias Latinas. Coninc & alij 2. p. 3. tr. 6. resol. 99.

4 Eucharistia non est ad salutem necessaria necessitate medij sed solius precepti. Suarez & alij 6 p. 5. tr. 13. ref. 28.

5 Etsi feria sexta parasceues communicare non sit illicitum; (Vasq. & alij 6.) tamen qui vouisset communicare singulis festis B. Virgin. non teneretur festo Annuntiationis in eam feriam incidente. p. 6. tr. 6. ref. 19.

6 Qui accedit ad communionem voluntarie distractus, videtur non peccare venialiter: Sancius. Imò neque qui cum affectu peccati venialis. Ledesm. etsi alij

alij contrà sentiant. Layman. p. 3. tra. 4. ref. 31. Accedere verò ad Eucharistiam ipso die habitæ copulæ, est contra reuerentiam Sacramenti; ideoque minus expedit coniugatis. Sanchez & alij ut et si Sancius iudicet suadendum illis quidem, vt tunc à copulâ abstineant, non tamen, vt non communicent,posito quòd non abstinuerint, sicut neque post voluntariam pollutionem, aut etiam fornicationem. *ibid. tra. 6. ref. 71* & p. 5. tr. 13. ref. 65.

7 Potest Eucharistia ministrari reo et ipso die quo est supplicio afficiendus etiam si non sit ieiunus. Suarez & alij *ibid. ref. 59*. Imò etiam vnicâ horâ ante mortem quando hæc differri non potest. Sancius & alij p. 5. tr. 3. ref. 38.

8 Communicaturus, vel celebraturus qui dubitat an mortaliter peccauerit, V. G. delectationi morosæ consenserit, tenetur prius confiteri: (et si contesentiat Reginald. & Marchin) nam alia peccata dubia nunquam essent confitenda p. 6. tr. 6. ref. 32.

9 Qui suscipit Eucharistiam in peccato mortali, vnum tantum peccatum committit sacrilegij contra dignam Sacramenti sumptionem: neque omittit

con

confessionis ante communionem, constituit peccatum distinctum; quia confessio ordinatur ad dignam Eucharistię sumptionem; Turrian. & Fay. Idem est si quis præcepto humano v. g. excommunicatione prohibitus esset cõmunicare. Vasq. & Lugo p. 3. tr. 4. ref. 35. & p. 5. tr. 13. ref. 62.

10 Qui ad linteum altaris adstat paratus communicare, si recordetur alicuius peccati mortalis in confessione per obliuionem omitti, non teneretur ante communionem redire ad Confessarium. Idem dicendum de Sacerdote stante ad altare, sufficit enim tunc elicere contritionem, cum proposito postea confitendi. Quæ vera sunt et si posset recedere sine notâ, & scandalo. Henriq. & alij p. 3. tract. 4. ref. 77. & p. 5. tr. 14. ref. 6.

11 Quando aliquis non posset communionem omittere sine scandalo, neque confessio posset ante illam integrè absolui, posset communicare sine confessione eliciendo contritionem: quòd si hanc putaretur non posse obtinere, posset dimidiari confessio. Granad. p. 5. tr. 14. ref. 53.

12 Qui inter celebrandum, vel iam

P

iam

iam recepturus Eucharistiam, recordatur alicuius peccati mortalis, in quocumque angustiâ temporis debet, quâ potest, elicere actum contritionis, cum Deus semper sit paratus præbere auxilium. (Ochagavia) aliter tamen sentit Vasq. & Hurad p. 4. tr. 4. ref. 98.

13 Pueri prius sunt capaces Sacramenti Pœnitentiæ, quàm Eucharistiæ, nam minor rationis vsus, & discretio ad illud requiritur. Suarez, & alij 19 Sancti tamen contendit vtrumque præceptum eodem tempore obligare, licet ob communionem in Paschate omisam annum 14. non ligentur censuris. p. 3. tr. 6. ref. 70. & in addit. 3. p. ref. 19.

14 Surdus, & mutus etiam extra articulum mortis communicare potest, æquè ac confiteri; nam æquè videtur quoad vtrumque Sacramentum posse instrui: quando autem, & quoties id possit, iudicio prudentis confessarij remittendum. p. 5. tr. 6. ref. 6. & 7.

15 Qui prævidet se in Paschate à sacra communione impeditum iri, non tenetur tempus præscriptum præuenitè dummodò intra eum annû semel communicauerit. Layman & alij 2. Qui vero tunc non communicauit, non tenetur

tur postea communicare. Granad. & alij 16. Sed contrarium est probabilius. Suarez & alij 10. Qui autem communicavit indignè, satisfecit præcepto Ecclesie; quia Ecclesia nihil præcipit, quàm ut in Paschate corpus Domini sumatur. Suarez & alij 6. p. 3. tr. 4. ref. 42. 41. & 43. & p. 5. tr. 13. ref. 3.

16 Quando Regulares celebrant in privatis oratoriis, possunt aliis ministrare Eucharistiam, non obstante prohibitione Episcopi. Suarez & alij 2. p. 4. tr. 4. ref. 14.

17 Quando in privilegiis Regularium, vel Bullæ Cruc. quoad ministrandam Eucharistiam excipitur dies Paschæ, intelligitur communio paschalis formaliter, siue per quam satisfiat præcepto. Suarez & alij 9. *ibid.* ref. 81.

18 Regulares virtute suorum privilegiorum possunt in die Paschatis ad implendum præceptum annuæ communionis, peregrinis, & aduenis Eucharistiam ministrare: nulla quippe fit Parochis iniuria. Sanch. & alij 4. p. 3. tract. 2. ref. 12. Imò & quilibet alij sæculares communicando apud Regulares, satisfaciunt Ecclesie præcepto. Rodriquez & alij 4. quibus libenter adharerem,

nisi obstaret declaratio Congregat. p. 1.
tr. 14. ref. 73. & p. 6. tr. 7. ref. 58.

19 Sacerdos in peccato mortali ministrans aliis Eucharistiam, non peccat mortaliter. Quia est tantum veluti applicans actiua passiuus: in aliis autem Sacramentis Sacerdos simul conficit, & ministrat. Vasquez & alij 7. p. 2. tra. 14. ref. 23. & tr. 17. ref. 13.

20 Si Sacerdos ex confessione sciat aliquod delictum alicuius non emendatum, non debet illi Eucharistiam occultè petenti denegare: esset enim tacita exprobratio peccati in confessione auditi, quod repugnat eiusdem sigillo. Sanchez & alij 12. p. 3. tr. 4. ref. 46.

21 In dubio an peccator publicus sit, an occultus, danda est ei Eucharistia. Ochagavia. Qui autem indigno ministrat, non peccat duplici peccato, & contra proprium officium, & cooperationis peccati proximi: sed vnicò tantum, quòd Sacramentum conferat indigno, id enim vtrumque inuoluit. Præpos. p. 4. tr. 3. ref. 54. & tr. 4. ref. 103.

22 Non licet peccatori occulto scienti & volenti ministrare hostiam non consecratam. D. Thom. & alij 15. Non autem tamen contrariam sententiam im-

improbabilitatis damnare, quam docet
Villalobos & San Iuan. *p. 4. tr. 4. ref. 47.*

23 Potest Sacerdos non tantum in ca-
su necessitatis, sed etiã deuotionis cau-
sã, seipsum communicare extra Missam
ex præconsecratis hostiis vbi non est
alius Sacerdos à quo accipiat Eucha-
ristiam, (Suarez & alij 3.) qualibet et-
iam diei horã, modò sit ieiunus, & ab-
sit scandalum. Henriq. & alij 4. Præsta-
ret tamen in quouis casu Diaconum il-
lam ministrare Sacerdoti, quàm hunc
suis manibus sumere. Præpositus & alij
2. p. 2. tr. 14. ref. 53. & p. 5. tr. 3. ref. 48.

24 Si quis etiam laicus in mortis artí-
culo constitutus, ministrum idoneum
non habeat, à quo Eucharistiam sumat,
nihil ob stare videtur, quo minùs se-
ipsum communicare possit; exemplo
Mariæ Scotiæ Regniæ. Suarez & alij 3.
Imò etiam alios communicare potest
in dicto casu. Coninc & alij 5. Multò
magis absente parrocho, vel iniustè ne-
gante viaticum, potest Religiosus illud
ministrare. Suarez & alij. 7. sicut sine li-
centiã parrochi possunt illud ministrare
suis familiaribus. *p. 3. tr. 4. ref. 47. & p. 5.
tr. 3. ref. 47. 51. & 52.*

25 Omnis fidelis qui non est notorius

excommunicatus, nec notorius peccator, si inciderit in amentiam, debet Eucharistiam in articulo mortis sumere, modò absit irreuerentia, & periculum vomitus. D. Thom & alij 3. Extra illum articulum amentes non sunt communicandi. Imò & infidelis in articulo mortis naturalis, vel violentæ conuersus ad fidem, statim post baptismum est communicandus. (Sancius.) Pueris verò in articulo mortis dari potest etiam quando dubitatur an sint doli capaces, & sufficienter discernant hoc Sacramentum. (Lugo & Possuin.) nò tamen obligantur eam sumere nisi eâ ætate quâ obligantur præcepto Ecclesiastico. (Vasq. & alij 3.) hoc autem nò tenentur ante annos pubertatis. Marrat *part. 2. tract. 14. res. 78. & 79. & p. 5. tract. 3. resol. 45. 45. & 44. & tract. 14. res. 50.*

26 Si infirmus sex, aut octo diebus antequam in mortis periculum incidere, communicauerit, non obligatur iterum sumere Eucharistiam per modum viatici (Layman) multo minùs si in articulo mortis sumpserit, etsi postea iterum peccarit. (Lugo & alij 3.) sed alij putant sufficere si in Paschate
com.

communicauerit. (Caiet. & alij 5.) sed
 contrarium est tenendum. quamuis
 etiam quidam doceant, simpliciter o-
 mittere Eucharistiam in articulo mor-
 tis, non esse mortale. Bonauent. & alij
 5. p. 3. tr. 4. res. 40. & p. 5. tr. 3. res. 43. & 42.
 27 Qui manè communicauit, & à
 prandio incidit in periculum mortis,
 potest iterum communicare confor-
 miter sententiæ asserenti, per priorem
 illam communionem non esse satisfa-
 ctum præcepto diuino communicandi
 in articulo mortis Hurtadus, & alij 2.
 p. 4. tr. 4. res. 197. & p. 5. tract. 3. res. 33. &
 p. 6. tr. 6. res. 18.

28 Si infirmus volens se reconcilia-
 re dum ei fertur viaticum, deprehendatur
 multas confessiones inualidas fecisse,
 & infirmitas sit ita periculosa vt abso-
 lutio differri non possit, audiatur per
 mediam horam, & moneatur de perfici-
 endâ postea confessione si uiuat, sic
 enim vitari poterit nota à comitatibus
 SS. Eucharistiam: si autem morbus non
 sit ita periculosus, nec speretur cōfessio
 per mediam horam integrè posse fieri,
 curet confessarius vt eliciat actum cō-
 tritionis, & det ei communionem mo-
 nens de obligatione quam habet inte-

grè postea confitendi, accersito confes-
sario prætextu alicuius negotij. Gro-
nad. & Zambran. p 5 tr. 3 ref. 75.

29 Si Eucharistia ob mortis periculum
sumpta sit à non ieiuno, potest iterum
ita accipi sexto post die, Filliuc. & alii
4. Imò si quis assuetus frequenter com-
municare, aut sacrificare, propter de-
votionem, ac desiderium ægrè abstineat,
permitti ipsi potest, vt altero statim die
communicet non ieiunus, dummodo
mortis periculum instare videatur. Lay-
man. p. 2. tr. 14. ref. 75. & 77. part. 3. tr. 4.
ref. 44. & p 5. tr. 3. ref. 37. & aliqui gene-
ratim docent ab infirmis non ieiunis,
posse toties sumi, quoties à sanis ieiu-
nis: quòd ab hac lege in Concil. Con-
stantiensi excipiantur infirmi, sine vllà
limitatione. Hurtad. p. 4. tr. 4. ref. 195.

30 Si æger laboret difficultate aliquid
transmittendi, potest ei dari commu-
nio, imposita parua hostiæ particula in
cochleari cum vino. Præpos. ib. ref. 104.
sed postea Auctor negat tempore pestis
etiam in periculo contagionis licere
infirmis ministrare Eucharistiam in co-
chleari argenteo, vel oblongiori forci-
pe aut spatulâ, vel ita vt mensæ impo-
natur accipienda ab ægro. ex Bonacin.

&

& aliis 4. *ibid. ref. 114. & p. 5. tr. 3. ref. 50.*

31 Si moriturus non possit hostiam consecratam deglutire debere ei ministrari sacramentum sub specie vini docet Ochagauia; eò quòd præceptum diuinum præualeat humano de non sumendâ specie vini à laicis. Sed quidquid de hoc sit, possent species vini à laico sumi, si sacerdos post consecrationem deficeret, nec alius adesset, & periculum esset ne species corrumpèrentur, vel deuenirent in manus infidelium. Vasq. & alij. *p. 5. tr. 3. ref. 34.*

32 Sacerdos sumpto cibo non potest celebrare ad communicandum infirmum morti proximum. Nauarr. & alij 9. non desunt tamen, qui contrarium probabile putent. Maior & alij 5. In quatuor autem casibus Sacerdos potest non ieiunus sumere Eucharistiam. 1. si aquam pro vino infusam hausit; tunc enim propter integritatem sacrificij debet vinum consecrare, & sumere. D. Thom. & alij 4. 2. quando post haustum calicem, & abluionem, videt reliquias hostiæ in patenâ, vel corporali. Henriquez & alij 5. 3. quando post consecrationem moritur Sacerdos, aut nō potest perficere Sacrum, debet alius

P 5

etc

etiam non ieiunus succedere, si nullus
adfit ieiunus. 4. quando post consecra-
tionem recordatur se non esse ieiunus.
Vasq. & alij 3. Quod si recordaretur an-
te consecrationem, teneretur ab altari
recedere, nisi id fieri non posset sine no-
râ. Prepos. p. 2. tr. 14. ref. 66. & p. 3. tract. 4.
ref. 33. & p. 4. tract. 4. ref. 104. & p. 5. tr. 3.
ref. 35. Sacerdos verò ipse moriturus si
non potest aliter sumere viaticum, po-
test celebrare non ieiunus. Lugo & alij
2. p. 5. tr. 3. ref. 36.

33 Si Sacerdos sumpto iam Christi
Corpore videt se, per imprudentiam,
calicem cum solâ aquâ consecrassè, vel
non infudissè vinum, sufficit vt vinum
infundat, & incipiens ab illis verbis (*si-
mili modo*) calicem consecret. Scotus &
alij 3 p. 2. tr. 14. ref. 70. Item si finito Sa-
cro in Sacristiâ inueniat aliquod fra-
gmentum in patenâ vel calice, non
debet illud sumere: quia quamdiu est
in altari, illa sumptio refertur ad vnum
idemque sacrificium; secus autem si ab
illo discesserit: tamen si nullus alius Sa-
cerdos esset post illum celebraturus,
qui in eodem calice ieiunus accipiat, &
ibi non asseruatur SS. Sacramentum,
tunc potest non ieiunus illud fragmē-
tum

etum accipere. Suarez & alij 5. Imò posse illas particulas sumere etiam postquam ad Sacristiam pervenit quamdiu adhuc sacris vestibus est indutus docet Granad. & alij 2. Neque in his facienda est distinctio quoad magnas particulas, vel parvas. Suar. & alij 2. p. 3. tr. 4. ref. 45. & p. 5. tr. 14. ref. 43. & part. 6. tr. 6. resol. 17.

34 Post ablutionem non potest Sacerdos sumere particulas ab alio consecratas: multò minùs laicis infirmis non ieiunis dari possunt inventæ in patenâ, vel pixide. Vasq. & alij 10. Contrarium tamen quoad utrumque docet Marchin. sed an probabiliter alijs remitto. p. 6. tr. 6. ref. 23.

35 Sacerdos qui misit in os aliquid sacchari ante somnum, si dubitat an post mediam noctem aliquid in stomachum traiecerit, non potest illo die celebrare, quia nō est ieiunus. Suar. Vasq. & alij 5. etsi contrarium doceat Bauny & alij 2. p. 2. tr. 14. ref. 51. & p. 6. tr. 7. ref. 15. in hac autem ieiunij fractione non datur materia parva. Suarez & alij. & contrarium improbabile est, quidquid aliqui dicant. p. 5. tr. 5. ref. 12. & p. 6. tr. 8. ref. 8.

36 Sumere aliquid per os quod non est

comestibile, vel nutritium, non frangit ieiunium naturale, etsi sumatur cum intentione sumendi per modum cibi, quia per intentionem non fiunt cibi, quo nomine solum comprehenduntur ea quæ per se loquendo alterari possunt à stomacho, ut non sunt aurum, lapilli, papyrus, &c. Lugo & alij 8. p. 3. tract. 4. ref. 38. & p. 5. tr. 13. ref. 1.

37 Qui sumit mane tobachum siue in folio, vel puluere per nares, siue in fumo, siue in folio sumpto in ore, non frangit ieiunium naturale. Leone. p. 5. tr. 13. ref. 1. sicut nec qui reliquias cibi pridie sumpti dentibus inhaerentes voluntariè deglutit. Suarez & alij 8. p. 3. tr. 4. ref. 37. & p. 4. tr. 4. ref. 104.

38 Qui dubitat an sit ieiunus, non tenetur abstinere à Communione: quia lex Ecclesiastica de ieiunio à communicaturis seruando, non videtur tam arctè constringere conscientias in casu dubio. Sancius & Layman p. 3. tr. 4. ref. 29.

39 Si diuersa sint horologia, & vnum sonuerit horam 12. mediæ noctis, aliud non sonuerit, potest qui tunc comedit, communicare die sequenti. Sin vnum tantum sit horologium, si quis bibat vbi cœpit sonare 12. non poterit die sequen-

sequenti communicare; quia ad primū horę pulsū iam est hora expleta, & horologium est tantū index. Vnde qui comedit, cū audit primum pulsū horę 12. debet eiicere ex ore buccellam, si die sequenti Eucharistiam sumere velit. Saneius & alij. Quamuis alij qui putent hoc non Mathematicè, sed moraliter sumendum, quo modo hora 12. censetur durare vsque ad vltimum pulsū. Bresser. & Trullench. *ibi. ref. 36. & p. 4. tr. 3. ref. 19. & p. 6. tr. 6. ref. 34.*

40 Sacerdotes sub vtraque specie communicantes plus gratiæ accipere, alij aiunt: (Vasq. & alij 4) alij negant: (Suarez & alij 3.) vtrimque probabiliter. *p. 5. tr. 13. ref. 29.*

Eunuchus.

Non licet Principi, vel parenti castrare filium, quamuis consentientem, ad conseruandam vocem, aut similem causam. Bonac. & alij 6. quamuis id affirmant Salon. & Pasqualio. *p. 3. tr. 5. ref. 38. & p. 6. tr. 6. ref. 35. & tr. 8. resol. 36.*

Excommunicatio.

1 **E**piscopus non potest excommunicare, etiam per sententiam, suum subdi-